

anerkende det, og da havde den allerede udvidet Striden. Saa sagde det ærede Medlem endvidere, at Arbejderførerne havde nægtet Forhandling og givet Arbejdsgiverne et afvejende Svar. Det er ikke Tilfældet. Det Spørgsmaal, der her røres ved, er de bekendte otte Punkter. De vare fremsatte som et sammenhængende Hele, som man skulde gaa ind paa pure. En Del af disse otte Punkter vare af den Beskaffenhed, at man ikke kunde gaa ind paa dem, en anden Del af den Beskaffenhed, at man kunde forhandle om dem, og en tredje Del af den Beskaffenhed, at man ikke havde noget imod dem. Det blev imidlertid altsammen fremsat i en Skrivelse, og da det blev fremsat for os som et Hele, som et Ultimatum, kunde det jo ikke nytte, at vi vilde forhandle om dem; men vi vilde forhandle om den staaende Konflikt i det Fag, hvor der var Konflikt, derom vare vi villige til at forhandle med de Herrer, vi have altsaa ikke nægtet Forhandling og ikke givet noget afslaaende Svar, saa naar dette er blevet angivet som Grund til Lockouten, er det aldeles urigtigt. Den ærede Taler gik endvidere ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Kvinder og Børn vare blevne forfulgte, og flere andre Spørgsmaal vedrørende Lockouten. Tiden tillader mig ikke at komme dybere ind derpaa. Dog skal jeg sige, at jeg i min Haand har haft et Cirkulære, undertegnet Arbejdsgiverforeningens Kontroludvalg, som indeholdt en Henvendelse til Landboerne om ikke paa nogen Maade at støtte de udelukkede, og da der netop paa den Tid over for Landboerne var Tale om Børns Anbringelse paa Landet, ligger deri, at det netop var Meningen, at man ikke skulde komme de udelukkede til Hjælp ved at give deres Børn Landophold. Og det viste sig praktisk taget, at Cirkulæret har givet sig Udslag gennem Handlinger, som ere godt kendte gennem Pressen. Maa jeg maaske gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage), som ligeledes berørte Lockouten. Han sagde, det var Tonen fra Rømersgade, som havde spillet en væsentlig Rolle i denne Sag, og han sagde blandt andet, at naar andre gøre, hvad Socialdemokratiet gør, bliver det betegnet som noget galt. Maa jeg sige, at det, som her er sket i Sommer, er ikke det samme, som Arbejderne gøre, naar de gøre Strejke. Det ærede Medlem maa dog vide, at Arbejderne staa som Sælgere af deres Arbejdskraft, og at Arbejdskraften er den

eneste Vare, som de have at sælge. Have de ingen Medbestemmelsesret over Salget af den, ere de Slaver, underkastede Arbejdsgivernes Forgodtbefindende og nødte til at bøje sig for de Betingelser, Arbejdsgiverne stille. Det er altsaa fuldt berettiget fra Arbejdernes Side, at de gennem deres Organisationer søge at sætte en saadan Pris paa deres Arbejdskraft, at de blive i Stand til at leve af den Løn, de faa. Lockouten var efter alt, hvad der er kommet frem, ikke fra Arbejdsgivernes Side en Strid om Arbejdsløn eller om Købet af Arbejdskraft, nej, var det noget, var det et Forsøg paa at slaa Arbejdernes Organisationer ned eller i alt Fald svække dem i en saadan Grad, at de for Fremtiden ikke kunde være i Stand til at støtte Arbejderne i deres Forsøg paa at skaffe sig større Udbytte af deres Arbejde. Og saa er der en Ting til, jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, og det er den, at naar vi fra Arbejdernes Side blive nødte til at føre Kamp — vi ville selvfølgelig ingen Sinde aflade fra at skaffe Arbejderne saa stort et Udbytte af deres Arbejde som muligt, men vi søge saa vidt muligt at opnaa det ad den fredelige Forhandlings Vej — men naar vi ikke ere i Stand til ad denne Vej at faa i alt Fald noget gennemført, og der af den Grund opstaaer Kamp, saa er det vore Bestræbelser, og det kan dokumenteres Aar efter Aar, at begrænde disse Kampe til det mindst mulige Omfang, fordi vi meget vel vide, at der kan komme andre til at lide under disse Kampe end de, der føre dem. Men Arbejdsgiverforeningen har nu i Sommer udvidet Lockouten i størst mulig Grad netop for at øve et Tryk paa og tage Brødet fra den store Arbejdermasse og derigennem svække deres Organisationer. Det ærede Medlem brugte ogsaa et andet Udtryk om os Socialdemokrater, idet han bemærkede, at vor Opræden er præget af en Tro paa, at vi kunde slaa alle andre Samfundsklasser ned, og saa maa vi finde os i, at de slaa igen, og tage Skade for Hjemgæld, naar der opstaaer Kamp. Jeg skal selvfølgelig i saa Henseende vedkende mig, at det, vi Socialdemokrater arbejde paa, er Ophævelsen af Klasseherredømmet her i Samfundet. Vi ønske at gøre Samfundets Medlemmer solidariske med hinanden, saaledes at den ene ikke skal udbytte den anden, ikke skal herske over den anden, men saaledes at vi blive lige berettigede og solidariske Medlemmer i et frit Samfund. Men det er vor politiske Virksomhed, det der drejer sig om, det er